

Dosarul nr. 3ra-469/18

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani – L. Holveițaia,
Instanța de apel: CA Chișinău – I. Cimpoi, V. Clima, A. Danilov,

Î N C H E I E R E

23 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Tatiana Vieru,
Iuliana Oprea, Maria Ghervas,

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Irina Boghii,
în cauza civilă la acțiunea Irinei Boghii împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu
privire la contestarea actelor administrative,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din data de 10 octombrie 2017,
prin care s-a respins apelul declarat de către Irina Boghii, s-a menținut hotărârea
Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din data de 24 mai 2017,

C O N S T A T Ă :

Irina Boghii la 17 iunie 2016 s-a adresat cu cerere de chemare în judecată, în
procedura contenciosului administrativ, împotriva Serviciului Fiscal de Stat, prin
care a solicitat anularea actului de control nr. 553656 din 24 mai 2016 și deciziei
nr. 122 din 16 iunie 2016 asupra cazului de încălcare fiscală comis de către Irina
Boghii. (f.d. 3-5, 43-47)

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că la 30 mai 2016 a recepționat
actul de control fiscal nr.553656 din 24 mai 2016 privind efectuarea controlului
fiscal tematic de contrapunere cu aplicarea metodelor indirecte de estimare a
venitului impozabil prin metoda verificării tematice a corectitudinii calculării,
declarării și achitării impozitului pe venit al persoanei fizice Irina Boghii.

În actul de control s-a menționat că în temeiul art. 226⁷, alin. (1) Cod fiscal,
Irina Boghii a depus declarația nr.746 din 21 decembrie 2012, cu privire la
disponibilul de mijloace bănești și a declarat, la situația din 01 ianuarie 2012 suma
disponibilă în mărime de 999 000 lei, iar la data de 21 ianuarie 2013 Irina Boghii a
donat Lilianeii Boghii suma de 1 000 000,0 lei.

Totodată, s-a indicat că pentru anul 2013 Irina Boghii a obținut venitul
salarial în mărime de 22 726,21 lei și că în perioada anilor 2012-2013 Irina Boghii
nu a efectuat cheltuieli ale mijloacelor bănești, care ar diminua suma declarată de
999 000 lei la situația din 01 ianuarie 2012, ceea ce nu permite efectuarea
tranzacției de donație a mijloacelor bănești în mărime de 1 000 000 lei.

Astfel, în urma efectuării controlului fiscal prin aplicarea metodei indirecte
de estimare a venitului impozabil inspectorii fiscali au determinat că Irina Boghii
nu a declarat și nu a achitat impozitul pe venit din suma impozabilă 1 000 000 lei.

Prin decizia nr.122 din 16 iunie 2016 asupra cazului de încălcare fiscală s-a
dispus încasarea din contul Irinei Boghii a impozitului pe venit în sumă de 177

940,35 lei, penalității de întârziere în sumă de 43 104,27 lei și amenzii în mărime de 100 % din suma diminuării, ce constituie 177 940,35 lei.

În opinia reclamantei actele emise de Serviciul Fiscal de Stat contravin prevederilor Legii și urmează a fi anulate, deoarece în conformitate cu art. 226⁷ alin. (1) Cod fiscal, persoana fizică care, la situația de la 1 ianuarie 2012, deține mijloace bănești în sumă mai mare de 500 000 lei sau echivalentul acesteia în valută străină are obligația să depună la organul fiscal, până la 31 decembrie 2012, declarația cu privire la disponibilul de mijloace bănești.

În cazul în care suma declarată va fi mai mare de un milion de lei, persoana fizică este obligată să anexeze la declarație documentele care confirmă disponibilul sumei declarate, iar alin. (3) al acestui articol stipulează că sumele declarate conform art. 226⁷ alin. (1) se consideră neimpozabile și se vor lua în considerare la determinarea venitului impozabil estimat obținut în perioada de după 01 ianuarie 2012. Alineatul (4) al articolului indicat prevede că la determinarea venitului impozabil estimat se va ține cont de mijloacele bănești declarate conform art. 226⁷, de veniturile neimpozabile conform art. 20 obținute după 1 ianuarie 2012 și de veniturile ce au fost impozitate final la sursa de plată.

Astfel, în temeiul art.226⁷ alin. (1), (3) și (4) Cod fiscal, suma declarată de către Irina Boghii în mărime de 999 000 lei, se consideră neimpozabilă și se va lua în considerare la determinarea venitului impozabil estimat obținut în perioada de după 01 ianuarie 2012.

Însă după cum reiese din actul nr. 533656, în procesul aplicării metodelor indirecte de estimare a venitului impozabil al acesteia pentru anul 2013 nu a fost depistat venitul impozabil nedeclarat, aceasta obținând venituri salariale în mărime de 21 726,21 lei, din care a achitat impozit pe venit la sursa de plată în suma de 815,95 lei și, astfel, toate veniturile din anul 2013 au fost declarate, cu achitarea impozitelor pe venit.

Prin aplicarea metodei cheltuielilor, stabilită în art. 226⁸ Cod fiscal, diferența pozitivă între 1 000 lei (cheltuielile individuale) și 999 000 lei (valorile elementelor expuse din art. 226⁶ alin. (4) Cod fiscal) constituie venitul impozabil estimat, diferența pozitivă dintre venitul impozabil estimat (1 000 lei) și venitul declarat (999 000 lei) constituie venit impozabil nedeclarat.

Mai mult, în temeiul art. 15 Cod fiscal (în redacția anului 2013, modificată prin LP324 din 23 decembrie 2013 /MO 320-321 din 31 decembrie 2013), suma totală a impozitului pe venit se determină: pentru persoane fizice și întreprinzători individuali, în mărime de: - 7% din venitul anual impozabil ce nu depășește suma 26 700 lei și, astfel 1 000 lei (7%) – 70 lei, cu aplicarea respectivă a majorării de întârziere, conform art. 228 alin. (2) și (3) Cod fiscal.

Irina Boghii a susținut că la 21 decembrie 2012 a depus declarația cu privire la disponibilul mijloacelor bănești cu suma declarată de 999 000 lei, iar la 21 ianuarie 2013 a donat Lilianeii Boghii suma de 1 000 000 lei, însă conform pct. 5 din actul nr. 553656, organul fiscal constată că în perioada anilor 2012-2013 reclamanta nu a efectuat cheltuieli de mijloace bănești ce ar diminua suma de 999 000 lei, declarate și deținute la situația din 01 ianuarie 2012, ceea ce nu ar permite efectuarea tranzacției de donație a mijloacelor bănești Lilianeii Boghii, astfel încât organul fiscal confirmă că reclamanta a donat practic aceeași suma de bani, ce a fost declarată în temeiul art. 226⁷ alin. (1) Cod fiscal.

Consideră că Serviciului Fiscal de Stat incorect a aplicat legea, impozitând suma declarată până la 31 decembrie 2012. Totodată, ilegal au fost aplicate sancțiunile fiscale sub formă de amendă și majorări de întârziere.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani din 24 mai 2017 acțiunea înaintată de către Irina Boghii a fost respinsă ca fiind nefondată. (f.d. 101, 105-108)

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din data de 10 octombrie 2017 a respins apelul declarat de către Irina Boghii, a menținut hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani din data de 24 mai 2017. (f.d. 150, 151-158).

Împotriva deciziei instanței de apel, la data de 04 decembrie 2017 Irina Boghii a declarat recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri privind admiterea acțiunii. (f.d. 160-161)

În motivarea recursului recurenta a indicat că instanțele de judecată au interpretat eronat legea, nu au pătruns în esența circumstanțelor în coraport cu legislația fiscală și nu au apreciat corect probele administrate.

La data de 06 aprilie 2018 Serviciul Fiscal de Stat a depus referință, prin care a solicitat respingerea recursului ca fiind inadmisibil. (f.d. 166-167)

În conformitate cu art. 434 alin. 1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă, că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la data de 10 octombrie 2017, recursul declarat la 04 decembrie 2017 este depus în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către Irina Boghii este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că recurenta indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele de judecată au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Potrivit regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, al. 2, 3 și 4 CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 al.1 CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele 2 și 3 ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate

sau aplicate eronat, iar alin. 4 stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. 3 constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 al. 2, 3 și 4.

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către Irina Boghii asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanțele de judecată, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurenteii la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurenta și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Irina Boghii inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, lit. a), 440, alin. (1) și (1¹) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE:

Recursul, declarat de către Irina Boghii, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Tatiana Vieru

judecători

Iuliana Oprea

Maria Ghervas